

opusdei.org

Prelaadi kiri (september 2015)

Oma septembrikuu kirjas selgitab piiskop Echevarria, milline seos on ristil ja röömul. Peale selle kutsub ta meid järgnevatel nädalatel rohkem perekondade eest palvetama.

01.09.2015

Mu armsaimad, kaitsku Jumal minu tütreid ja poegi!

Ma kirjutan teile Dominikaani vabariigist, pärast seda kui olin Trinidadis ja Tobagos ning

Kolumbias ja enne, kui sõidan Torreciudadi, et pühitseda preestriks kolm prelatuuri assotsieeritud liiget ja osaleda mariaanlikul perekondade päeval. Kõigepealt tahaksin et saaksite osa minu rõõmust ja tänulikkusest Jumala vastu nende rikkalike vaimsete viljade eest, mida ma oma reisil kogesin: ma õppisin ja nägin nende päevade jooksul tõesti väga palju. Nende maade apostellikku tööd nähes mõtlesin, et see on tõesti püha Josemaria "varjul ja peidus" olemise vili, tema lootusrikka ja püsiva palve vili, kõigi nende eest, kes pärast teda tulevad. Võime näha, kuidas Jumal neitsi Maarjale ja meie Isale toetus ja toetub ka nüüd.

Otsigem selle aja jooksul, mis mariaanlikust aastast veel alles on jäänud, veelgi intensiivsemalt pelgupaika Maarja juures. Palvetagem veelgi rohkem selle perekondade kohtumise eest, mis

paavsti kohalolekul Filadelfias toimub. Ja palvetagem ka Torreciudadi sündmuste eest 5. septembril. Ma kutsun teid eriti Don Alvaro poole palvetama, sest 15.septembril Neitsi Maarja Valuema pühal on tema Isa järglaseks valimise aastapäev. On otse loomulik, et me tema eestkostele toetume, sest ka tema nõudis alati tõhusat perekondade apostolaati.

Selles kuus tahaksin ma peatuda kahel kristliku elu põhipunktil, mis on teineteisega lahutamatult seotud ning mis peaks meile sügavalt igapäevaellu juurduma: need on rist ja rõõm. Ei ole olemas sügavat rõõmu, mille juured ei peituks Jeesuse eneseandmises ristipuul. See tuleb ilmsiks ka 14. septembril, Risti ülendamise pühal, mil meenutatakse meile Lunastaja sõnu: *Ja kui mind maa pealt ülendatakse, siis ma tõmban kõik enese juurde.*[1].

Täpselt sellel pühal 1938.aastal kirjutas püha Josemaria: "Ma anusin Issandalt armu, et võiksin Püha Risti seada kõige tipuks, mis mul on.... Uus elu! Pitser, mis minu missiooni ehtsust tõestab.... Josemaria ristil! – Saame näha." [2] Tihedalt ühenduses meie Isa palvega palugem Jumalalt siiralt armu, et võiksime Püha Risti oma hinges, ihus, meeltes ja kõiges mis meil on, kõrgele ülendada. Ja ilma hirmuta! Sest risti lähedus – koos Kristusega ristil – nagu ütles püha Josemaria – täidab hinge rahu ja rõõmuga, isegi siis, kui see algul vastupidiselt paistab. Siis oleks hea lugeda üht Tee punkti : *Kui sina, Issand seda tahad, siis tahan seda ka mina!* [3]

Püüdkem ka teistele seda nii sõnas kui teos vahendada: ohvrit armastada, isegi kui see ootamatult ilmub ja seda aktiivselt igapäevastes asjades otsida. *In laetitia, nulla dies sine cruce*; Issand, me ei taha ühtegi

päeva ilma ristita mööda saata, alati rahu ja rõõmuga.

Vaadelgem oma tegutsemisviisi, et seda tegelikkust tajuda. Neil hetkedel, kui meie Mina mässama lööb ja me näeme seda eneseunustamise hädavajalikkust, kas me teeme seda rõõmuga? Kas meile on selge, et see hoiak, teisi Jumala tahtel teenida, on selge tõelise armastuse märk? Kas me saame aru, et on vaja kõik egoismi väljendused võita, et Jeesust lähemalt järgida?

Selleks et Opus Dei sündida saaks, juhatas Püha Vaim meie Isa läbi suretamiste ja meeleparanduse tee – nii, nagu ta ka meiega teha tahab. Ärgem hakakem nendele Jumala nõudmistele vastu! Palugem palju armu, et võiksime üha enam ja enam Kristusega samastuda, sest see on tee tõelise rõõmu juurde. Seepärast küsin ma sinult ja küsin ka endalt:

kas me armastame risti? Kas me püüame üleloomuliku rõõmuga vastata, kui Jeesus palub, et me millestki loobuksime? Kas me oskame ennast vastavalt sellele häälestada, mida Jeesus meilt usuelus, töös ja apostolaadis palub?

Neid mõtteid peaksime rakendama ka oma pereelus, assotsieerunud liikmete või supernumeraaride kodudes, kõikjal, kus me tavaliselt liigume. Kooseksisteerimine teiste inimestega pakub palju võimalusi, et meie iseloomu ja isiksuse konarusi lihvida. Ma ei pea siin silmas väikesi arusaamade erinevusi, mis koos eksisteerides ette tulevad, kuid ma palun, et vabandamine saaks teie reegliks. Ma viitan sügavatele haavadele, mis perekonna rüpes tekkida võivad.

Püha Isa juhhib meie tähelepanu ohule, mis tihti kujuneb perekondliku kooselu halvendavaks

teguriks. ” Kui need haavad, mida veel parandada saab, unarusse jäävad, lähevad need hullemaks: nendest saab vaenulikkus, upsakus, põlgus. Selles punktis võivad neist haavadest saada sügavad lõhed, mis mehe ja naise lahku viivad ning nad lähevad mujalt mõistmist, toetust ja tröösti otsima. Sageli ei ole aga need ”toetused” perekonna kasuks suunatud!”[4]

Ravim, mis selles olukorras aitab, et asi veel hullemaks ei läheks, on Jumala rivis käimine. Paavst on paljudes olukordades nimetanud kolme sõna: ”Palun”, ”Aitäh”, ”Anna andeks”[5].

Asju ”paluda”, ilma kannatamatute ja mõõdutundeta nõudmisteta on hea nõuanne, et vastuseisu ära hoida, mitte ainult abikaasade vahel vaid ka läbikäimises laste ja teiste pereliikmetega. On olemas üks hispaania ütlus: *üks näputäis mett on*

väärt rohkem kui vaaditais sappi.
Mõelgem sellele, et kõik, mis meil elus on, ei ole teenitud; me ei ole ära teeninud ei oma elu ega perekonda, milles me sündisime, ega meile antud loomulikke ja üleloomulikke andeid... nende eest peame me lõputult tänama! Kui kerged oleksid inimestevahelised suhted, kui oskaksime "täna" ja kätt sirutades reageerida, sest see annab tunnistust suuremeelsest teenimisvalmidusest! Kui me aga eksime, olgu see siis egoismi, mühaklikkuse või puuduva delikaatsuse pärast, siis palugem andeks, sest see ei ole enese alandamine vaid vastupidi, märk hingesuurusest.

Tänu Jumalale oleme seda vaimsust võinud õppida meie Isa kaudu. "Oma iseloom tuleb unustada", ütles ta sageli "me peame armastusest Kristusele naeratama ja teiste inimeste elu meeldivamaks muutma"[6]. Abieluinimestele ütles

ta – ja see nõuanne kehtib ka teiste inimsuhete puhul: ” Kuna me oleme inimesed, siis tekivad vahel ikka tülid; kuid natuke. Siis aga peavad mõlemad järgi andma, ja mõtlema et ka tema ise on süüdi, teineteise ees vabandama, üksteist embama... Ja edasi minema! Kuid peab ütleva, et siis mõni aeg enam riidu ei tule.”[7]

Tulen nüüd tagasi alguse juurde. Olgem usuinimesed, mehed ja naised. Nii paljudel tänapäeva inimestel puuduvad moraaliprintsiibid ja nad ei näe vajadust armastada Kristust ristil – see olukord ei saa meid rõõmustada. Isegi siis, kui me kuskil varjatud nurgas töötame, isegi siis, kui me sealt peaaegu kunagi ei lahku, mõelgem sellele, et meie pingutustel, Kristus hinge, ihu, meele ja kõige etteotsa seada, on suur mõju. Sest tema on see, kes meie maailma elavaks teeb, kes meid armetuid oma tööriistadena kasutab. Olgu see meie

ülesanne, armsad tütreid ja pojad. On aeg – nagu meie Isa ütles – iga päev risti juurde jõuda ja iga päev paluda, nagu seda tegi sageli püha Josemaria, kui ta risti suudles: *Issand, tule ristilt maha; on aeg, et mina sinna astun*”.

Oleks hea, kui mõtleksime sageli: Mida teeks Jeesus praegu? Kuidas ta ennast ohverdaks? Ma olen veendunud, et meie väike rist, sinu ja minu rist saab tänapäeva maailma ravivahendiks, kui me selle leiuga rahul olles selle rõõmuga vastu võtame. Ilma pessimismita, sest koos Kristusega võime me vahendada tema head aroomi neile, kes Jumalast kaugel elavad. Nii saame me ühiskonna paranemisele ja perekonna institutsiooni uuenemisele kaasa aidata. Palugem Maarja poole täie usaldusega, eriti 8. septembril, mil me tema sünnipäeva tähistame.

Oma armastuses ma õnnistan teid ja palun ka teie palveid eelseisva Sinodi eest.

Teie Isa

+Javier

Pamplona, 1.september 2015

[1] Jh 12, 32

[2] Püha Josemaria, Isiklikud märkmed, Nr. 1587 (14.9.1938); in A. Vázquez de Prada, „Opus Dei Asutaja“, Kd. 2, S. 318

[3] Püha Josemaria, Tee Nr. 762

[4] Paavst Frantsiskus, Jutlus Üldaudientsil, 24.6.2015

[5] Paavst Frantsiskus, Jutlus Üldaudientsil, 13.5.2015

[6] Püha Josemaria, Perekondliku kohtumise märkmed, 4.6.1974

[7] Sama

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-
september-2015/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-september-2015/) (07.04.2025)